

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. spalio 8 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 49 ir 63 straipsniai – Įsisteigimo laisvė – Laisvas kapitalo judėjimas – Bendrovių apmokestinamųjų pajamų nustatymas – Tarpusavyje susiję asmenys – Neįprasta nauda, kurią filialas rezidentas suteikė bendrovei nerezidentei – Bendrovės nerezidentės filialo apmokestinamųjų pajamų koregavimas – Apmokestinamųjų pajamų nekoregavimas tuo atveju, kai identišką naudą bendrovei rezidentei suteikė jos filialas – Laisvos konkurencijos principas – Įsisteigimo laisvės apribojimas – Pateisinimas – Subalansuotas apmokestinimo kompetencijos pasiskirstymas tarp valstybių narių – Proporcingumas“

Byloje C-558/19

dėl *Tribunalul Cluj* (Klužo apygardos teismas, Rumunija) 2019 m. liepos 3 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. liepos 23 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

prieš

Agentia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai M. Safjan ir N. Jääskinen (pranešėjas),

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj*, atstovaujamo *avocată* L. I. Budușan,
- Rumunijos vyriausybės, atstovaujamos iš pradžių C.-R. Canțăr, E. Gane ir A. Rotăreanu, vėliau – E. Gane ir A. Rotăreanu,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek, J. Vláčil ir J. Očková,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller ir R. Kanitz,

* Proceso kalba: rumunų.

- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos M. Tassopoulou ir A. Magrippi,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* E. De Bonis,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir A. Armenia,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 49 ir 63 straipsnių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj* (toliau – *Impresa Pizzarotti*) ir *Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili* (Nacionalinės mokesčių administravimo agentūros Generalinė stambiųjų mokesčių mokėtojų administravimo direkcija, Rumunija; toliau – mokesčių administratorius) ginčą dėl šios institucijos priimto mokesčių administravimo akto ir remiantis šiuo aktu parengto pranešimo apie mokėtiną mokesť panaikinimo.

Rumunijos teisė

- 3 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 2003 m. gruodžio 22 d. *Legea Nr. 571 privind Codul fiscal* (Įstatymas Nr. 571, kuriuo nustatomas Mokesčių kodeksas; *Monitorul Oficial al României*, I dalis, Nr. 927, 2003 m. gruodžio 23 d.; toliau – Mokesčių kodeksas) 7 straipsnyje nustatyta:

„Šiame kodekse, išskyrus VI antraštinę dalį, toliau pateikti terminai ir žodžiai turi šias reikšmes:

<...>

20) asmuo – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo;

21) susiję asmenys – vienas asmuo yra susijęs su kitu, jeigu jų santykis atitinka bent vieną iš šių atvejų:

<...>

c) juridinis asmuo yra susijęs su kitu juridiniu asmeniu, jeigu bent jau:

- i) pirmasis juridinis asmuo tiesiogiai arba netiesiogiai, įskaitant susijusių asmenų turimas akcijas, turi ne mažiau kaip 25 % kito juridinio asmens akcijų vertės arba skaičiaus ar balsavimo teisių arba kontroliuoja tą juridinį asmenį;
- ii) antrasis juridinis asmuo tiesiogiai arba netiesiogiai, įskaitant susijusių asmenų turimas akcijas, turi bent 25 % pirmojo juridinio asmens akcijų vertės arba skaičiaus ar balsavimo teisių;
- iii) trečiasis juridinis asmuo tiesiogiai arba netiesiogiai, įskaitant susijusių asmenų turimas akcijas, turi bent 25 % tiek pirmojo, tiek antrojo juridinio asmens akcijų vertės arba skaičiaus ar balsavimo teisių.

<...>

32) perdavimas – bet koks nuosavybės teisių pardavimas, perdavimas ar perleidimas, nuosavybės teisių keitimas į paslaugas arba kitas nuosavybės teises, taip pat turto perdavimas patikėjimo teise pagal Civilinį kodeksą sudarant patikos sandorius.“

4 Šio kodekso 11 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Sudarant sandorius tarp Rumunijos subjektų ir susijusių subjektų, kurie nėra rezidentai, taip pat tarp susijusių Rumunijos subjektų, mokesčių institucijos prireikus gali patikslinti kiekvieno iš šių subjektų pajamas ar išlaidas, kad būtų atsižvelgta į vykdant sandorius patiektų prekių ar suteiktų paslaugų rinkos kainą. Nustatant sandorių, sudaromų tarp susijusių subjektų, rinkos kainą, taikomas tinkamiausias iš šių metodų: <...>“

5 Minėto kodekso 29 straipsnio 3 dalis suformuluota taip:

„Nuolatinės buveinės apmokestinamasis pelnas nustatomas vertinant pastarąją kaip atskirą subjektą ir taikant sandorių kainodaros taisykles, kad būtų galima nustatyti užsienio juridinio asmens ir jo nuolatinės buveinės sandorio rinkos kainą. Jeigu nuolatinė buveinė neturi sąskaitos faktūros dėl išlaidų, kurios jai priskirtos vykdant veiklą pagrindinėje verslo vietoje, kituose patvirtinamuosiuose dokumentuose turi būti pateikta įrodymų, kad išlaidos iš tikrųjų buvo patirtos ir kad tų išlaidų priskyrimas nuolatinėi buveinei yra pagrįstas, taikant sandorių kainodaros taisykles.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 6 *Impresa Pizzarotti* yra Italijoje įsteigtos *SC Impresa Pizzarotti & C SPA Italia* (toliau – *Pizzarotti Italia*) filialas Rumunijoje.
- 7 Laikotarpiu nuo 2016 m. liepos 29 d. iki 2017 m. rugsėjo 11 d. mokesčių administratoriaus kontrolės skyrius atliko bendrovės *Impresa Pizzarotti*, kaip pelno mokesčio mokėtojos, patikrinimus; per juos konstatuota, kad šis filialas, kaip paskolos davėjas, sudarė dvi paskolos sutartis su savo patronuojančiąja bendrove *Pizzarotti Italia*: 2012 m. vasario 6 d. sutartį dėl 11 400 000 EUR sumos ir 2012 m. kovo 9 d. sutartį dėl 2 300 000 EUR sumos.
- 8 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad šios sumos buvo paskolintos pradiniam vienu metų laikotarpiui, kuris galėjo būti pratęstas papildomu susitarimu, kad paskolos sutartyse nebuvo jokios sąlygos apie tai, jog *Impresa Pizzarotti* gaus palūkanas, ir kad nors 2013 m. sausio 1 d. likusi negrąžinta paskolų suma sudarė 11 250 000 EUR, 2014 m. balandžio 9 d. abi paskolos buvo visiškai grąžintos.
- 9 Taigi, atsižvelgdamas į Mokesčių kodekso 11 straipsnio 2 dalį, kurioje numatyta, kad Rumunijos subjektų ir susijusių subjektų, kurie nėra rezidentai, sudaromiems sandoriams taikomos sandorių kainodaros taisyklės, ir į šio kodekso 29 straipsnio 3 dalį, pagal kurią sąvoka „Rumunijos subjektas“ apima filialą, kuris yra subjekto nerezidentu nuolatinis padalinys, mokesčių administratorius nusprendė, kad *Impresa Pizzarotti* (pareiškėja pagrindinėje byloje) turi būti laikoma su *Pizzarotti Italia* susijusiu asmeniu ir minėtų paskolų palūkanų norma turėjo būti nustatyta pagal rinkos kainą, kaip numatyta sandorių kainodaros taisyklėse, lyg jos būtų buvusios suteiktos įprastomis konkurencijos sąlygomis.
- 10 Tuomet 2017 m. rugsėjo 20 d. mokesčių administratorius, remdamasis tos pačios dienos mokesčio patikrinimo ataskaita, parengė pranešimą apie mokėtiną mokestį; juo mokestis bendrovei *Impresa Pizzarotti* buvo padidintas 297 141,92 Rumunijos lėjų (RON) (apie 72 400 EUR), o mokesčio bazė – iki 1 857 137 RON (apie 452 595 EUR).

- 11 2017 m. lapkričio 23 d. sprendimu mokesčių administratorius atmetė *Impresa Pizzarotti* skundą dėl šio pranešimo apie mokėtiną mokestį kaip nepagrįstą.
- 12 Tada ši įmonė kreipėsi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusi teismą – *Tribunalul Cluj* (Klužo apygardos teismas, Rumunija) su prašymu panaikinti 2017 m. lapkričio 23 d. sprendimą ir 2017 m. rugsėjo 20 d. pranešimą apie mokėtiną mokestį.
- 13 Pagrindinėje byloje pareiškėja iš esmės tvirtina, kad nacionalinėmis nuostatomis, kuriomis rėmėsi mokesčių administratorius, pažeidžiami SESV 49 ir 63 straipsniai, nes jose numatyta, kad piniginių lėšų pervedimai tarp filialo, įsteigto vienoje valstybėje narėje, ir jo patronuojančiosios bendrovės, įsteigtos kitoje valstybėje narėje, yra laikomi sandoriais, kuriems gali būti taikomos sandorių kainodaros taisyklės, nors tokios taisyklės netaikomos, jeigu filialas ir jo patronuojančioji bendrovė yra įsteigti toje pačioje valstybėje narėje.
- 14 Tokiomis aplinkybėmis *Tribunalul Cluj* (Klužo apygardos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal [SESV] 49 ir 63 straipsnius draudžiamos tokios nacionalinės teisės normos, kaip [Mokesčių kodekso 11 straipsnio 2 dalis ir 29 straipsnio 3 dalis], pagal kurias bankinis piniginių lėšų pervedimas iš filialo, kuris yra rezidentas vienoje valstybėje narėje, jo patronuojančiajai bendrovei, kuri yra rezidentė kitoje valstybėje narėje, gali būti perkvalifikuojamas į „sandorį, iš kurio gaunama pajamų“, todėl sandorių kainodaros taisyklių taikymas tampa privalomas, nors jeigu toks pat sandoris būtų buvęs atliktas tarp filialo ir patronuojančiosios bendrovės, kurie abu yra rezidentai toje pačioje valstybėje narėje, jo nebūtų buvę galima taip perkvalifikuoti ir jam nebūtų taikomos minėtos taisyklės?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 15 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 49 ir 63 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia valstybės narės teisės normas, pagal kurias filialo rezidento atliktas piniginių lėšų pervedimas kitoje valstybėje narėje įsteigtai savo patronuojančiajai bendrovei gali būti laikomas „sandoriu, iš kurio gaunama pajamų“, todėl sandorių kainodaros taisyklių taikymas tampa privalomas, nors jeigu toks pat sandoris būtų buvęs atliktas tarp filialo ir patronuojančiosios bendrovės, kurie abu yra įsteigti toje pačioje valstybėje narėje, jis nebūtų buvęs laikomas tokiu ir minėtos taisyklės jam nebūtų buvusios taikomos.
- 16 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad Mokesčių kodekse numatytos su „sandorių kainodara“ susijusios mokesčio bazės koregavimo taisyklės, skirtos išvengti to, kad bendrovės rezidentės tiektų prekes ar teiktų paslaugas bendrovėms nerezidentėms už pernelyg mažą kainą arba neatlygintinai, taip sumažindamos Rumunijoje apmokestinamas savo pajamas.
- 17 Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateiktame klausime nurodo ir įsisteigimo laisvę, ir laisvą kapitalo judėjimą, kurie įtvirtinti atitinkamai SESV 49 ir 63 straipsniuose, pirmiausia reikia priminti, jog tai, kad vienoje valstybėje narėje įsteigtas fizinis arba juridinis asmuo sukuria kitoje valstybėje narėje esantį nuolatinį padalinį, kuris visas priklauso jam, kaip antai filialą, patenka į SESV 49 straipsnio materialinę taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 2008 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Lidl Belgium*, C-414/06, EU:C:2008:278, 15 punktą ir 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Dickinger ir Ömer*, C-347/09, EU:C:2011:582, 35 punktą).
- 18 Nagrinėjamu atveju pagrindinė byla susijusi su nacionalinės teisės normų poveikiu piniginių lėšų pervedimo tarp Rumunijoje įsteigto filialo ir kitoje valstybėje narėje įsteigtos jo patronuojančiosios bendrovės mokestiniam vertinimui.

- 19 Jeigu būtų daroma prielaida, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama mokesčių sistema riboja laisvą kapitalo judėjimą, toks poveikis būtų neišvengiama įsisteigimo laisvės galimo apribojimo pasekmė ir nepateisintų šios mokesčių sistemos nagrinėjimo EB 63 straipsnio atžvilgiu (pagal analogiją žr. 2008 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Lidl Belgium*, C-414/06, EU:C:2008:278, 16 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 20 Šiomis aplinkybėmis pagrindinėje byloje aptariamoms nacionalinės teisės normos turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant tik į su įsisteigimo laisve susijusias SESV nuostatas.
- 21 Primintina, kad įsisteigimo laisvė, SESV 49 straipsnyje pripažįstama Europos Sąjungos piliečiams, pagal SESV 54 straipsnį apima pagal valstybės narės teisės aktus įkurtų ir Sąjungoje savo registruotą buveinę, centrinę administraciją ar pagrindinę verslo vietą turinčių bendrovių teisę vykdyti veiklą kitoje valstybėje narėje per patronuojamąją bendrovę, filialą ar atstovybę (2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Denkavit Internationaal ir Denkavit France*, C-170/05, EU:C:2006:783, 20 punktas ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Masco Denmark ir Damixa*, C-593/14, EU:C:2016:984, 23 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 22 Įsisteigimo laisvės apribojimų panaikinimas apima apribojimus vienos valstybės narės piliečiams, įsisteigusiems kitos valstybės narės teritorijoje, steigti atstovybes, filialus ar patronuojamąsias bendroves (2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Denkavit Internationaal ir Denkavit France*, C-170/05, EU:C:2006:783, 21 punktas).
- 23 Dėl bendrovių taip pat reikia pažymėti, kad jų buveinė, kaip tai suprantama pagal SESV 54 straipsnį, naudojama jų sąsajai su valstybės narės teisės sistema nustatyti (kaip pilietybė fizinių asmenų atveju). Pripažinimas, kad filialo rezidento įsisteigimo valstybė narė šiam filialui gali laisvai taikyti skirtingą požiūrį tik dėl to, kad jo patronuojančiosios bendrovės buveinė yra kitoje valstybėje narėje, panaikintų SESV 49 straipsnio veiksmingumą. Taigi įsisteigimo laisve siekiama užtikrinti, kad priimančiojoje valstybėje narėje filialui būtų taikomas nacionalinis režimas, ir draudžiama bet kokia, net mažiausia, diskriminacija dėl bendrovių buveinės vietos (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Denkavit Internationaal ir Denkavit France*, C-170/05, EU:C:2006:783, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 24 Šiomis aplinkybėmis taip pat reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog nacionalinės teisės norma, pagal kurią neįprasta arba neatlygintina nauda, kurią bendrovė rezidentė suteikia su ja tarpusavio priklausomybės ryšiais susijusiai bendrovei, pridedama prie pirmosios bendrovės nuosavo pelno, tik jei bendrovė gavėja įsteigta kitoje valstybėje narėje, reiškia įsisteigimo laisvės apribojimą (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 21 d. Sprendimo *SGL*, C-311/08, EU:C:2010:26, 42–45 punktus).
- 25 Kaip nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nagrinėjamu atveju Mokesčių kodekse filialai atskirais asmenimis laikomi tik tuo atveju, jeigu jie yra juridinio asmens nerezidentu nuolatinis padalinys, todėl pagal sandorių kainodaros taisykles filialo pajamos koreguojamos tik tuo atveju, jeigu patronuojančioji bendrovė įsteigta kitoje valstybėje narėje. Tačiau jeigu filialas ir patronuojančioji bendrovė įsteigtos Rumunijoje, pajamos nekoreguojamos.
- 26 Iš to matyti, kad bendrovės nerezidentės filialas, kaip antai *Impresa Pizzarotti*, vertinamas mažiau palankiai, nei būtų vertinamas bendrovės rezidentės, vykdančios panašius sandorius su savo patronuojančiąja bendrove, filialas.
- 27 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad toks skirtingas filialų mokestinis vertinimas, atsižvelgiant į jų patronuojančių bendrovių, su kuriomis buvo sudaryti sandoriai tarp trečiųjų asmenų neįprastomis sąlygomis, buveinės vietą, gali būti įsisteigimo laisvės apribojimas, kaip tai suprantama pagal SESV 49 straipsnį. Dėl mokesčių naštos, kuri tarpvalstybinėje situacijoje tenka suteikus sąlygas, kurios

yra neįprastos tarp trečiųjų asmenų, patronuojančioji bendrovė kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra įsteigta, galėtų būti priversta atsakyti išgyti, įsteigti ar pasilikti filialą (šiuo klausimu žr. 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Hornbach-Baumarkt*, C-382/16, EU:C:2018:366, 35 punktą).

- 28 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją mokestinė priemonė, kuri gali riboti SESV 49 straipsnyje įtvirtintą įsisteigimo laisvę, gali būti leidžiama, tik jeigu yra susijusi su objektyviai nepanašiomis situacijomis arba gali būti pateisinta Sąjungos teisėje pripažįstamais privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais. Be to, šiuo atveju reikia, kad ji būtų tinkama užtikrinti atitinkamo tikslo pasiekimą ir neviršytų to, kas būtina šiam tikslui pasiekti (2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Hornbach-Baumarkt*, C-382/16, EU:C:2018:366, 36 punktas).
- 29 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad Mokesčių kodekse numatytomis sandorių kainodaros taisyklėmis siekiama išvengti to, kad mokesčio bazė bendrovės nerezidentės nuolatinio padalinio buvimo valstybėje sumažėtų dėl šio nuolatinio padalinio su savo patronuojančiąja bendrove sudarytų sandorių, kurie neatitinka rinkos sąlygų.
- 30 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad būtinybė išsaugoti darnų apmokestinimo kompetencijos paskirstymą tarp valstybių narių gali pateisinti skirtingą vertinimą, kai nagrinėjama sistema siekiama užkirsti kelią veiksams, kurie gali pakenkti valstybės narės teisei pasinaudoti kompetencija mokesčių srityje jos teritorijoje vykdomos veiklos atžvilgiu (2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Hornbach-Baumarkt*, C-382/16, EU:C:2018:366, 43 punktas).
- 31 Nagrinėjamu atveju visos pastabas Teisingumo Teismui pateikusios šalys, išskyrus *Impresa Pizzarotti*, mano, kad pagrindinėje byloje aptariamuose Rumunijos teisės aktuose nustatytas įsisteigimo laisvės apribojimas pateisinamas būtinybe užtikrinti subalansuotą apmokestinimo kompetencijos pasiskirstymą tarp valstybių narių, o tai, kaip matyti iš pirmesnio punkto, yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas.
- 32 Konstatuotina, kad jeigu bendrovių nerezidenčių filialams būtų leidžiama pervesti savo pelną neįprastos arba neatlygintinos naudos forma savo patronuojančiosioms bendrovėms, galėtų kilti grėsmė, kad bus pažeistas subalansuotas apmokestinimo kompetencijos pasiskirstymas tarp valstybių narių. Tai galėtų pažeisti pačią apmokestinimo kompetencijos pasiskirstymo tarp valstybių narių sistemą, nes neįprastą arba neatlygintiną naudą suteikiančio filialo valstybė narė būtų priversta atsakyti savo, kaip šio nuolatinio padalinio buvimo valstybės, teisės apmokestinti jo pajamas – galimai patronuojančiosios bendrovės buveinės valstybės narės naudai (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 21 d. Sprendimo *SGI*, C-311/08, EU:C:2010:26, 63 punktą).
- 33 Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės normos, kuriose numatytas nuolatinio padalinio apmokestinimas nuo preziumuojamos patronuojančiąjai bendrovei neatlygintinai suteiktos naudos sumos tam, kad būtų atsizvelgta į sumą, kurią šis nuolatinis padalinys būtų privalėjęs deklaruoti kaip savo pelną, jeigu sandoris būtų buvęs sudarytas rinkos sąlygomis, iš principo leidžia Rumunijai naudotis mokesutine kompetencija, kiek tai susiję su jos teritorijoje vykdoma veikla.
- 34 Laikytina, kad nacionalinės teisės normos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kuriomis siekiama neleisti, kad sudarant sandorius, kurie neatitinka rinkos sąlygų, tam tikroje valstybėje narėje gautas pelnas iš jos mokestinės jurisdikcijos būtų perkeltas neapmokestintas, yra tinkamos užtikrinti, kad kompetencijos mokesčių srityje pasiskirstymas tarp valstybių narių bus išsaugotas.
- 35 Trečia, tokiomis aplinkybėmis reikia patikrinti, ar tokios teisės normos, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, neviršija to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- 36 Šiuo klausimu pažymėtina, kad nacionalinės teisės norma, kuri grindžiama objektyvios ir patikrinamos informacijos vertinimu siekiant nustatyti, ar sandoris turi dirbtinės konstrukcijos, sudarytos tik mokesčių tikslais, požymių, turi būti laikoma neviršijančia to, kas yra būtina pasiekti tikslams,

susijusiems su būtinybe užtikrinti subalansuotą apmokestinimo kompetencijos pasiskirstymą tarp valstybių narių ir būtinybe užkirsti kelią mokesčių vengimui, jeigu, pirma, kiekvienu atveju, kai esama įtarimų, jog sandoris peržengia tai, ką atitinkamos bendrovės būtų sutarusios laisvos konkurencijos sąlygomis, mokesčių mokėtojui suteikiama galimybė, netaikant pernelyg sudėtingų administracinių suvaržymų, pateikti įrodymų apie galimas komercines priežastis, dėl kurių šis sandoris buvo sudarytas. Antra, jeigu patikrinus tokią informaciją padaroma išvada, kad aptariamas sandoris peržengia tai, ką atitinkamos bendrovės būtų sutarusios laisvos konkurencijos sąlygomis, mokesčių korekcinė priemonė turi būti taikoma tik tai daliai, kuri viršija tai, dėl ko būtų buvę sutarta, jeigu bendrovės nebūtų tarpusavyje susijusios (2010 m. sausio 21 d. Sprendimo *SGI*, C-311/08, EU:C:2010:26, 71 ir 72 punktai).

- 37 Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad pagal pagrindinėje byloje taikytinas nacionalinės teisės nuostatas Mokesčių kodekso 29 straipsnio 3 dalyje nustatytas pajamų tikslinimas susijęs tik su skirtumu tarp aptariamo sandorio rinkos kainos, kuri būtų buvusi taikoma laisvos konkurencijos sąlygomis, ir šalių konkrečiai taikytos kainos. Be to, mokesčių mokėtojas visada turi galimybę įrodyti, kad buvo objektyvių priežasčių sudaryti sandorį už kainą, kuri neatspindi rinkos kainos.
- 38 Taigi matyti, kad (su sąlyga, kad tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas) pagrindinėje byloje nagrinėjamomis Rumunijos teisės normomis neviršijama to, kas yra būtina siekiant jomis grindžiamo teisėto tikslo.
- 39 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis iš esmės nedraudžia valstybės narės teisės normų, pagal kurias filialo rezidento atliktas piniginių lėšų pervedimas kitoje valstybėje narėje įsteigtai savo patronuojančiajai bendrovei gali būti perkvalifikuojamas į „sandorį, iš kurio gaunama pajamų“, todėl sandorių kainodaros taisyklių taikymas tampa privalomas, nors jeigu toks pat sandoris būtų buvęs atliktas tarp filialo ir patronuojančiosios bendrovės, kurie abu yra įsteigti toje pačioje valstybėje narėje, jis nebūtų buvęs laikomas tokiu ir minėtos taisyklės jam nebūtų taikomos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

SESV 49 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis iš esmės nedraudžia valstybės narės teisės normų, pagal kurias filialo rezidento atliktas piniginių lėšų pervedimas kitoje valstybėje narėje įsteigtai savo patronuojančiajai bendrovei gali būti perkvalifikuojamas į „sandorį, iš kurio gaunama pajamų“, todėl sandorių kainodaros taisyklių taikymas tampa privalomas, nors jeigu toks pat sandoris būtų buvęs atliktas tarp filialo ir patronuojančiosios bendrovės, kurie abu yra įsteigti toje pačioje valstybėje narėje, jis nebūtų buvęs laikomas tokiu ir minėtos taisyklės jam nebūtų taikomos.

Parašai.